PAVUČINA

INFORMACE CHYTÁME DO SÍTĚ

WELLBEING

LYŽAŘSKÝ VÝCVIK 7. ROČNÍKŮ

KOMIKS

ROZHOVORY

POVÍDKY

A MNOHO DALŠÍHO ....

BŘEZEN 2026 | IČÍSLO 37

ZŠ PELHŘIMOV, OSVOBOZENÍ 1881

ZE ŽIVOTA ŠKOLY

Den pro Wellbeing

V pátek 13. 2. se škola rozhodla, že se zapojíme do projektu Wellbeing. Všem to udělalo radost.

Wellbeing je o tom, že určitý den je volnější než ostatní. První, druhou a třetí přestávku nám do rozhlasu hrály písničky. Velká přestávka byla prodloužena o 10 minut, kdy jsme mohli jít do tělocvičny. Nepsali jsme žádné testy a učitelé nemohli zkoušet.

Už nultou hodinu byla zkouška rozhlasu, ale o první přestávce se to rozjelo.
O velké přestávce jsme navštívili tělocvičnu, kde byly různé akce. Nejoblíbenější bylo házení míčů po sobě.

Přes celý den o přestávkách jsme měli umožněno hrát různé minihry.
Pro žáky druhého stupně byl tento den velmi záživný.

-Nelly, Denisa, Juli-

Wellbeing na 1. stupni

O velké prodloužené přestávce se na 1. stupni konaly různé aktivity.
Děti se rozdělily do skupinek a společně chodily po stanovištích.

Na tomto stanovišti hrály s paní vychovatelkou Císařovou na hudební nástroje, respektive na bubínky.

ZE ŽIVOTA ŠKOLY

Zkusily si zacvičit i jógu s paní vychovatelkou Moravcovou.

S paní učitelkou Jelínkovou se házelo na kuželky.

Zapojili se i deváťáci, kteří chodili s dětmi po stanovištích.

-Broňa, Stella-

ROZHOVOR

Rozhovor s paní učitelkou Mgr. Annou Prokýškovou

Jaký je váš nejoblíbenější předmět?
Můj nejoblíbenější předmět je tělocvik.

Zažila jste někdy nějaký šílený zážitek?
Když jsem učila v Praze a byli jsme na horách, tak jsem musela třikrát volat horskou službu.

Proč jste se rozhodla studovat tělesnou výchovu?
Protože mám ráda sport a ráda se hýbu.

Máte nějaký oblíbený sport, který sama aktivně provozujete?
Ano, mám ráda plavání a bazény.

Máte nějakého sportovního oblíbence?
Z českých je to Barbora Seemanová, to je plavkyně, a ze světa je to Katie Ledecká.

Jaký nejzábavnější zážitek jste zažila při sportu nebo při učení tělesné výchovy?
Při učení tady na škole se holkám z osmých a devátých tříd podařilo vyhrát okresní kolo.

Měla jste na základní škole ráda tělocvik?
Ano, měla.

Co si myslíte o známkování tělocviku? Měl by se hodnotit výkon, nebo snaha?
Já jsem pro to, aby se hodnotila snaha, a u některých žáků je potřeba i výkonnostní hodnocení. Když se jim třeba nechce nebo vidím, že se nesnaží, tak je jednou za čas ohodnotím podle výkonu.

Jaký sport byste chtěla na škole více rozvíjet nebo zavést?
Ráda bych zavedla nějaký netradiční sport, který neznáte. Třeba ringo, to je přehazovaná s ringo kroužkem. Ještě mě napadá branball, to je něco jako takový softball nebo baseball.

Stala se vám někdy při hodině nějaká legrační nebo nečekaná situace?
Když jsem učila v Praze, tak nám o hodině tělocviku vypadly pojistky. Bylo to celkem děsivé, protože venku byla celkem tma a děti měly strach.

Jak probíhal váš život?
Narodila jsem se v Táboře, ale celý život žiji v Pelhřimově. Chodila jsem tady do školky i na základní školu. Potom jsem se dostala na gymnázium tady v Pelhřimově, které jsem vystudovala, a rozhodla jsem se, že chci studovat sport, takže jsem vystudovala Fakultu tělesné výchovy a sportu v Praze na Univerzitě Karlově. Během studia už jsem učila na sportovní základní škole a loni jsem se přestěhovala zpátky do Pelhřimova.

Děkujeme za rozhovor.

-Juli-

VÝLETY

BODY WORDLS

Po prázdninách plných lyžování a jiných aktivit nebo jen spaní se muselo jít do školy. Všichni dobře znáte, jak rodina vždy říká: „No, prázdniny končí a škola volá.“ Nenávidím to, proč nás tím provokují, no ale tentokrát to tak vlastně bylo, poměrně se mi do školy chtělo. Paní učitelka vymyslela výlet do Prahy 16. 3. do obchoďáku, ve kterém se nachází Body Worlds. Nechte mě to uvést na scénu. Je to výstava, kde uvidíte pravé lidské tělo, jo fakt, nekecám. Ty mrtvoly pochází z Číny, jsou to čínští vězni, kteří podepsali smlouvu, že po smrti budou na výstavě.

Když jsme dorazili, přišel za námi kluk MEDIK a ten nám popsal kusy těl a řekl zajímavosti. Bylo zajímavé vidět, jak vypadáme, a zároveň strašidelné, přeci jsou to mrtvoly. Třeba v noci chrání obchoďák, stanou se z nich zombie a hlídají. Po exkurzi jsme měli rozchod a šli na jídlo a koupili si něco z obchodů, bylo jich tam hodně. A šlo se ven čekat na autobus. Někdo spal, někdo ne. Ale všichni byli rádi, že nejsme ve škole a výlet jsme si užili.

-Šimon-

Lyžařský výcvik 7. A a 7. B

Po tříhodinové cestě autobusem jsme se dostali do Pece pod Sněžkou, a to jsme ještě nevěděli, co nás čeká za cestu. Museli jsme vyjít celkem strmý kopec.
Po fyzicky náročném kopci jsme s kufry museli vyšlapat mnoho schodů a pak jsme byli hodně utahaní, ale i přesto jsme museli jako holky klukům povléct peřinky.
Po náročném dni jsme si nacpali bříška vývarem a knedlíky s masíčkem.

Druhý den jsme hned museli jet na lyže, ale ještě předtím jsme byli rozřazeni do lyžařských družstev a soutěžních družstev. Všichni jsme začali na stejném kopci na rozježdění, už tam naše spolužačka zajela na jinou sjezdovku. Pokročilejší už pak šli i na strmější kopce. Po třech hodinách lyžování jsme si dali oběd a pak jsme šli zase na svah. Celí utahaní jsme přijeli zpátky na boudu a měli jsme výbornou večeři. I když jsme byli hodně unavení, tak jsme nemohli nechat večerku za dveřmi. Když nás po večerce nikdo z učitelů nepřišel navštívit, tak jsme se o ně začali bát. Většina dětí si začala psát nebo se sešla na chodbě.
Po hodině jsme zjistili, že nemá cenu na učitele čekat, tak jsme šli všichni do peřin. Až na některé.

LYŽÁK

Pátý den se stal první větší úraz, ale nebyla to zlomenina ani nic tak vážného.

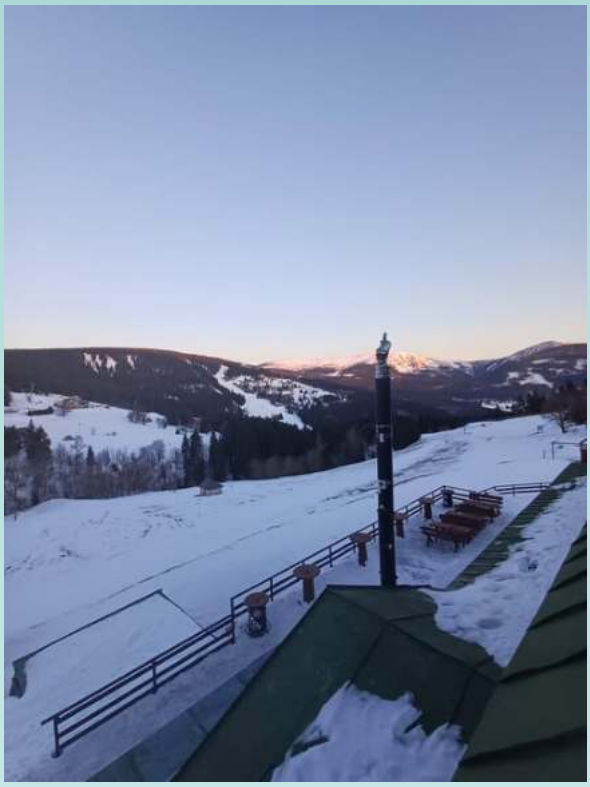

Den před odjezdem už jsme všichni házeli šipky do sněhu, jelikož bylo velmi špatné počasí. I tak nám ale všem závody zlepšily náladu. Šestý den večer jsme měli diskotéku, kde si užívaly hlavně holky.

Čekal nás den odjezdu a balení. Když jsme všichni byli hotovi, tak jsme si udělali fotku. Cesta dolů byla velice záživná, protože kluci vytáhli reproduktor a pouštěli krásné písničky. Když jsme seděli v autobuse, tak jsme se všichni těšili na domácí postýlku.

-Nelly, Deni, Juli-

ROZHOVOR

Rozhovor s panem učitelem tanečního oboru ZUŠ Lukášem Mazačem

Jaký styl v tanci máte nejradši a proč?
Nejradši mám scénický moderní tanec z toho důvodu, že mi přijde, že nejvíce se v něm dokážou v**yjádřit pohybem emoce.**

Jaké taneční vystoupení se vám zatím nejvíce líbilo? Proč?
Nejvíce se mi zatím líbilo Romeo a Julie, a to z toho důvodu, že to bylo nejvíce propracované, a hlavně sám o sobě příběh Romea a Julie od Shakespeara je silný.

Máte radši sólo tance nebo skupinové tance? Proč?
Když jsem byl mladší, tak jsem radši tancoval sólo. Kolikrát je to jednodušší, protože nikdo neví, jak to má vypadat, a můžu si věci pozměnit, ale čím jsem starší, mám pocit, že mám radši tancovat ve skupině.

Co vás přivedlo k tanci?
K tanci mě přivedla vášeň po tom vyjadřovat emoce jinak než slovy.

Jaké byly největší výzvy, které jste zažil během své kariéry učitele tance, a jak jste je překonal?
Práce s velkým kolektivem, s hlučným kolektivem, a především s kolektivem, který má pubertu. To je asi nejtěžší – pracovat s dětmi, které nejsou soustředěné.

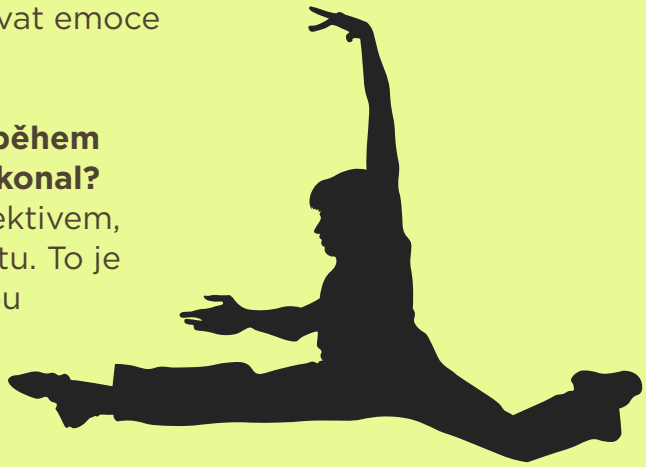

Máte radši moderní tance nebo lidové tance? Proč?
Musím říct, že oba žánry, jak lidový tanec, tak i moderní tanec, mají něco, co mi hodně přináší, ale každý má rád něco jiného. Lidové tance jsou spíše charakterizované, zatímco moderní tance jsou spíš o nějaké vášni a o nějakém vyjádření emocí. Mně je asi sympatičtější moderní tanec.

Myslíte si, že tanec může být formou terapie? V případě ano, proč?
Myslím si, že jakýkoliv pohyb může být formou terapie, už jenom proto, že člověk odvádí myšlenky někam jinam, dělá něco sám pro sebe a je to rozhodně dobré pro svůj zdravý životní styl.

ROZHOVOR

Máte oblíbený hudební styl, na který nejraději učíte?
Určitě mám. Je to tedy taneční styl scénický tanec anebo potom muzikálový džezový tanec, protože to mi je nejbližší, a to jsem sám studoval.

Mnoho lidí neví, že píšeme testy na baletní názvy atd. Přijdou vám testy k něčemu užitečné?
Přijdou mi velice užitečné, a to z toho důvodu, že si myslím, že každý by měl znát taneční terminologii, pokud tanec dělá, už jenom proto, aby věděli, jak taneční pohyby pojmenovat a aby znali jejich definice. Protože někomu je bližší to víc pochopit podle slov a potom nějakým způsobem to předat do pohybu, znát tu definici a možná to tělo to víc pochopí, když to vidí, pokud takovou paměť nemá.

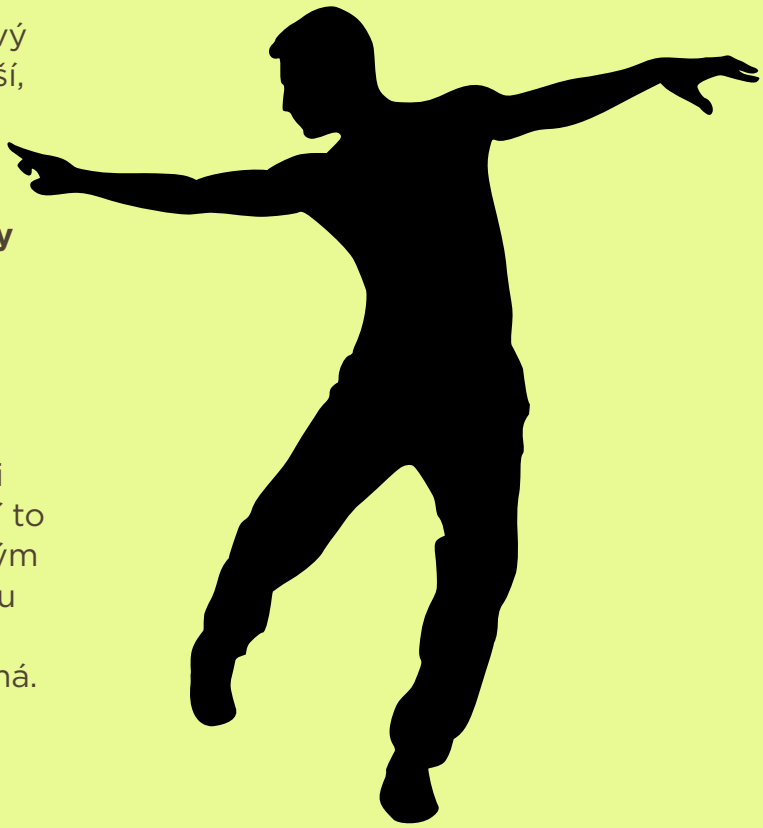

Co jste se naučil o sobě skrze tanec, co byste se jinak nenaučil?
Tanec mě naučil určitému vytrvání, určité disciplíně. Občas je to náročné, ale mě to pořád baví a naučilo mě to, že je správné se hýbat.

Dáváte svým studentům prostor pro vlastní tvorbu a improvizaci?
Ano, z toho důvodu, že si myslím, že je zapotřebí nejen se učit určité pohyby, které jsou zadané, a kopírovat někoho, ale naučit se i mít vlastní autenticitu a přidávat si do tance něco ze sebe a nějakým způsobem nechat reagovat tělo na danou hudbu.

Děkujeme za rozhovor.

-Nelly, Deni-

AKCE

Zážitky z tropických krajin Filipín

Pár dní předem jsme dostali informaci, že 17. 2. půjdeme do kina. Nepůjdeme na nějakou obyčejnou pohádku nebo film s upíry, ale jdeme na speciální dokument. Je to dokument o Filipínách, natáčeli ho dva kluci, správní sympaťáci. Druhou hodinu jsme vyrazili do kina, jenomže po cestě byl sníh, a to je pro moji a asi všechny třídy velká příležitost, jak všechny zkoulovat. No a spíš než do kina bychom měli jít do sušárny, byli jsme úplně mokří.

V kině jsme se usadili a přišli tam kluci, co natáčeli celou výpravu na Filipínách. Začali nám povídat, kde byli, co uvidíme a další věci, ale to už mě nebavilo poslouchat. Zhasla se světla a zapla promítací kamera. Na promítacím plátně konečně začal dokument, na který jsme byli všichni zvědaví. Viděli jsme, jaké ostrovy navštívili, co prožili a jak si to užili, a dokonce jsme viděli i sopku. Kluci se snažili chvátat, jeden z nich bude táta, a tak měli omezený čas. Ale všechno stihli.

Problém dělaly i nemoci, ale to kluci vyleželi a pak to bylo dobré. Ochutnali místní speciality – já bych řekl spíše nechutnosti, ale to nemůžu soudit. Museli zkusit BALUT (vajíčko kachny, ve kterém je malá kačka). No, myslím, že kachněti zbývalo pár dní, než se vylíhne a začne pípat. Kluci měli kuráž a dali si to víckrát, nesměla tam chybět i kuřecí střívka a pařáty. No nevím, dal by si to někdo z vás? Já bych se tomuto delikátnímu jídlu vyhýbal obloukem.

Zatímco my Češi jsme tu měli zimu, kluci na Filipínách měli pěkné teplo. Poznali spoustu lidí a navštívili i školu. Děti z nich byly hotové, přerušila se jim totiž výuka (to bych byl taky veselý) a dostaly sladkou odměnu od kluků. Také měli radost, že letěli letadlem s vrtulemi, a ne dvouproudovým letadlem. Celý výlet si užili a nic se jim nestalo. No, a to je už asi všechno. Tak co, nezaletí si někdo na Filipíny?

-Šimon-

Foto: Agentura Pohodáři

VILDOVO OKÉNKO

Strašek paví

Je to dravec, který loví ve dne i v noci. Dorůstá délky 3–18 cm a žije v hloubce od 3 do 40 m, ale většinou v hloubce 10 až 30 m.

Barvu má zelenou a olivínovou, někdy má i leopardí skvrny po těle. Také má nejvyvinutější zrak z celé živočišné říše. Barva očí je bílá s nepatrnými černými skvrnami.

Největší zajímavostí kromě očí jsou jeho klepítka, která jsou zastrčená pod tělem, a když je vymrští, úder má rychlost 80 km/h, to je srovnatelné s projektilem malorážky (druh pistole).

Je to korýš, patří do bezobratlých a do čeledi straškovitých. Je agresivní. Svýma klepítkama dokáže doslova rozdrtit na jeden úder ulitu měkkýše (šnek), krunýř kraba, dokáže usmrtit rybku a dokonce i bez námahy rozbít sklo akvária.

Vyhrabává si nory, ve kterých číhá na kořist. Pokud se jeden strašek pohybuje okolo cizí obydlené nory, tak z té nory vyběhne druhý strašek a zaútočí na něj. Tomu se říká „teritoriální“.

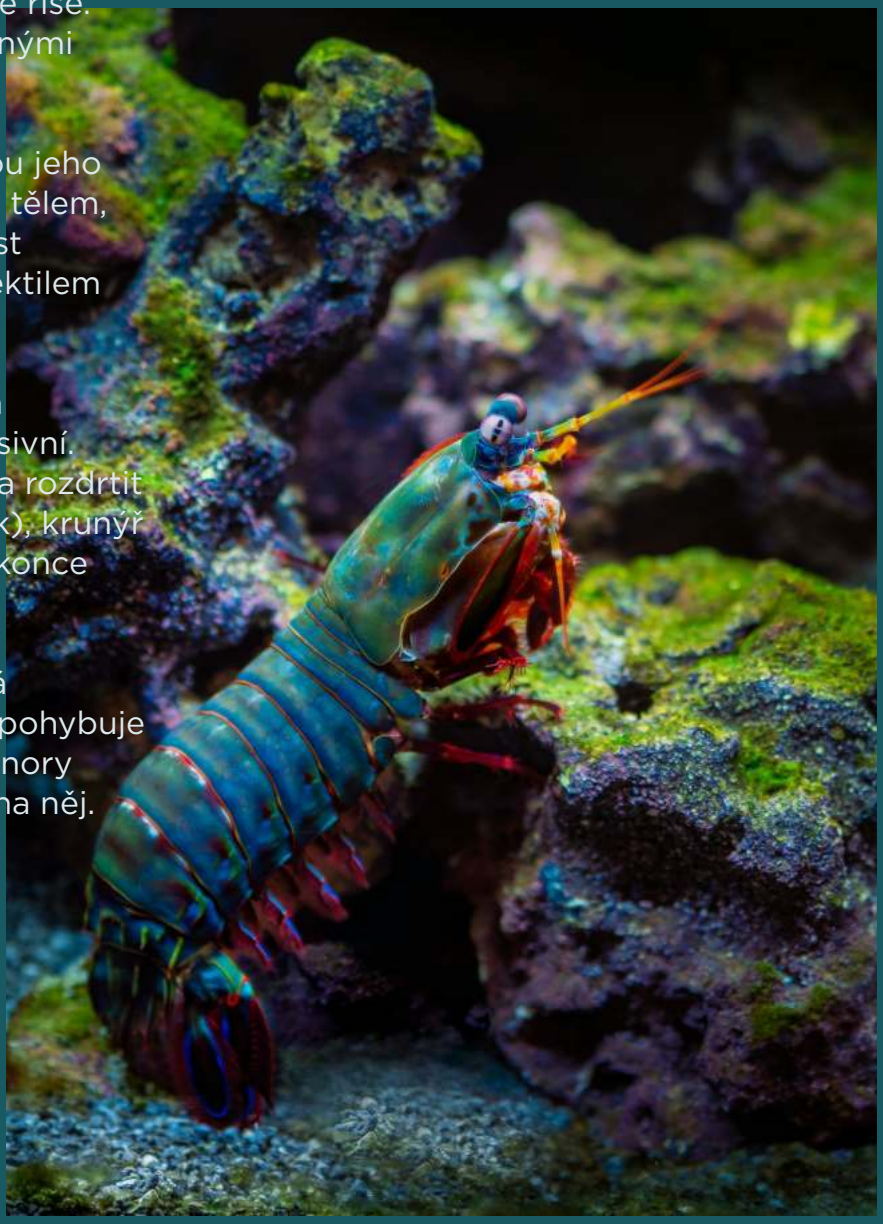

Zdroj obrázku: Unsplash (autor: William Warby).

-Vilda-

POVÍDKA

To v domě

Zdeněk Weidemann

Byla už tma, když jsem dorazil před ten dům. Tátovi je podle mě jedno, že jsem pryč. Nevolá, takže to beru jako potvrzení.

Přijdu ke dveřím. Když se podívám na zámek, je vylomený. Kov visí nakřivo, dřevo kolem je rozštípané. Opatrně vejdu dovnitř. První věc, kterou ucítím, je odporný zápach. Nevím, z jaké místnosti vychází, ale je cítit všude — těžký, nasládlý, dusivý.

Rozsvítím baterku na mobilu a pokračuju dál. Venku se zamračilo a blesk šlehl někam do dáli. Na okamžik osvítil rozbitá okna a stěny pokryté šmouhami.

Vejdu do místnosti, která byla nejspíš obývák. Gauč leží převrácený na boku a přes jeho opěradlo se táhne hluboký škrábanec. Odhaduju… medvěd? Ale co by medvěd dělal tady? Tohle není les. Tohle je opuštěný dům na kraji města.

Polknu a pokračuju do kuchyně. Najednou uslyším těžké kroky shora. Neznějí lidsky. Tohle jsou tvrdé, dusající rány, jako by někdo mlátil kladivem do podlahy. Zastavím se. Kroky se na chvíli utiší… a pak se rozběhnou.

Srdce mi vyletí až do krku. Rychle se rozhlédnu a vlezu do skříňky pod umyvadlem. Přitisknu si ruku na ústa. Jsem vyděšený, ale nedovolím si ani pořádně nadechnout.

Něco slézá ze schodů. Každý krok zavrže dřevo. To těžké dupání teď míří přímo do kuchyně. Slyším jakési sténání. A pak — škrábání po zdi. Dlouhé, pomalé, jako když někdo táhne nože po omítce. Následuje odporné skřípání, až mi přejede mráz po zádech.

A náhle ticho.

Drsný povzdech. Hlasitý. Blízko.

Ta věc je v kuchyni.

Opatrně nahlédnu škvírkou mezi dvířky. Vidím tenké, dlouhé ruce. Místo prstů má drápy. Paže přecházejí do úzkých ramen napojených na nepřirozeně hubené tělo. Z trupu dolů vedou dlouhé nohy, také zakončené drápy. Hlavu nevidím celou, jen část obrysu…

Celý dům se otřese, když blesk udeří přímo do střechy. Ozve se ohlušující rána. Podlaha, která je ze starého dřeva, začne praskat. Prkna pod tou věcí se lámou — a vzápětí i pode mnou.

Propadnu se dolů. Padám. Na zlomek vteřiny se s tou věcí střetnu pohledem. Teď jí vidím do tváře. Má špičaté, hluboko posazené oči — jen dvě tmavé tečky ve vybledlé kůži. A obrovskou tlamu plnou špičatých zubů.

Zařve. Pak se všechno rozplyne v temnotě. Náhle přestanu padat. Tvrdě dopadnu na něco měkkého, jako by to byl prach nebo hlína. Bolest mi projede zády. Slyším, jak ta věc dopadá o něco hlouběji. Její tělo narazí s dutým zvukem. Nevím, kde jsem. Je tu tma a vzduch je chladný a vlhký. Nahoře vidím jen malý otvor, kterým prosvítá slabé světlo bouřky.

Pak uslyším pohyb. Škrábání. Blíž. Ta věc spadla hlouběji…
A vím jistě jedno. Jde po mně…

Pokračování příště…

ČÍM BUDU?

Rozhovor s asistentkou vedoucích ve firmě

Jaká je vaše role ve firmě a jaké jsou vaše povinnosti?

Já jsem tedy asistentka vedoucích, kontroluji objednávky, fakturace a splatnosti.

Co vás na vaší práci nejvíce baví?

Asi ta flexibilita času, můžu si vše uzpůsobit podle sebe.

Jaké vzdělání nebo zkušenosti vám nejvíce pomohly ve vaší práci?

Moje předešlá práce, protože jsem předtím hodně pracovala s lidmi. A umím si s nimi poradit.

Jaké dovednosti považujete za nejdůležitější pro úspěch ve vaší práci?

Umět říkat ne, přizpůsobivost a moudrost.

Máte tip pro lidi, kteří by chtěli mít tuto práci?

Aby se hodně obrnili a aby si nebrali nic osobně.

Jaké negativní vlastnosti se vám v této práci vyplatily?

Agrese a průbojnost, bych řekla.

Jak zvládáte stres a náročné situace?

Zatím je moc nezvládám, ale učím se to.

foto: generativní AI (ChatGPT)

-yuri-

Záhada ztraceného vzkazu

V ranní rose na zahradě někdo nechal podivné stopy a tenhle zašifrovaný lístek.

Kdo to byl? A odkud k nám vlastně přišel?

Místní zvířata jen kroutí hlavou a šeptají si o cizinci s dlouhýma ušima, který mluví jinou řečí.

Pokud chceš zjistit jeho pravou identitu, musíš se prokousat řádky této křížovky.

Jen ten, kdo ji vyluští celou, odhalí jméno tajuplného jarního návštěvníka.

Troufneš si rozlousknout tuhle velikonoční šifru?

1. **ČERVENÁ**
2. **ČOKOLÁDA**
3. **TULIPÁNY**
4. **VEJCE**
5. **BARVENÍ VAJÍČEK**
6. **JARO**
7. **BERÁNEK**
8. **OVCE**
9. **KUŘE**

ROT SCHOKOLADE TULPEN

EI LAMM KÜKEN

EIER FARBEN FRÜHLING SCHAF

Ü = UE

-Šimon-

OSTERHASE

O jednorožcích

Stella Trpáková

Eliška šla do pokoje.
Lehla si do postele, usnula a vzbudila se.
Lekla se. Objevila se podivná holka, která měla křídla.
Jako by byla víla. „Ahoj," řekla holka.
„Promiň, ještě jsem se nepřestavila, já jsem víla Lily."
„Ty ses dotkla té záře?"
„Jo, dotkla. A proč se ptáš?"
„Kdo se záře dotkne, je víla."
„Víla??"
„Ano, takže jsem víla."
„Ne, to ne. J-j-já jsem víííila. Takže... můžu tam jít?"
„É jo. Jo, tak jdu se balit."
„No, no, no, to neznamená, že tam budeš bydlet."
„Lily, dyť budu víla, nebo už jsem víla."
„Tak jdeme. Už tam těch víl je hodně, takže už jich je 1 001. Tak si postavím svůj domeček."
„Tajně si nemůžeš postavit dům. Musíš dostat takový papír, kde je razítko, které je vytištěné králem té vesnice."
„Čáry máry bum," a zmizela.

POKRAČOVÁNÍ PŘÍŠTĚ.

KOMIKS

PANDÍ SOUROZENCI
1. DÍL

-Broňa-

ZŠ Pelhřimov, Osvobození 1881, příspěvková organizace
Redakce: Šimon Kalný (8.B), Julie Vlastníková (7.B), Nelly Fučíková (7.B), Denisa Svitáková (7.B), Emilly Trpáková (7.A), Stella Trpáková (3.A), Valerie Kölblová (8.A), Vilém Gebarovský (4.B), Zdeněk Weidemann (9.A)
Vedoucí: Mgr. Radka Pospíchalová
Fotografie a obrázky pochází z archivu pedagogů a žáků. Za obsah článků zodpovídají jednotliví autoři.
Tisk časopisu za přispění:

Interreg Austria – Czechia
Co-funded by the European Union
eTOM Education for Tomorrow
Vysočina Education